

ERASMUS beszámoló

Besenyei Ádám

IPGY1C

A 2009-2010-es tanév második félévét egy párizsi egyetem jogi karán (Université Paris Sud XI, Faculté Jean Monnet) töltöttem. Az iskola a francia főváros délnyugati agglomerációjához tartozó Sceaux-ban van, a városközponttól 15-20 percre tömegközlekedéssel.

2010. február 1-én utaztam ki, két héttel a félév indulása után (itthoni vizsgák miatt), ezt érdemes lett volna valahogy kiküszöbölni, május 28-án jöttem vissza, két héttel az itthoni vizsgaidőszak kezdete után, ezt is meg lehetett volna jobban oldani.

A kiutazást megelőzően eleinte itthonról próbáltam albérletet keresni, természetesen nem sok sikerrel, végül nem sokkal az indulás előtt felvettük a kapcsolatot az egyetemmel szállás ügyben és intéztek kollégiumi szobát. A kollégium 5-10 percnyi buszútra volt az iskolától (fél óra gyalog), nagyon szép környéken, jó közlekedéssel, közvetlen közelében egy „kisebb” parkkal és kastéllyal. Maga az épület, a szobák nem éppen olyanok voltak, mint amit egy Nyugat-európai kollégiumtól vártunk volt, de szerencsére az ára is ehhez igazodott, és az ügyintézők is végig nagyon rendesek, segítőkészek voltak velünk. A legtöbb külföldi diák ismerősünk itt lakott, de környék tele van más kollégiumokkal, nem lehet megjósolni, hogy ki melyikbe kerül.

Megérkezésünk után a helyi nemzetközi kapcsolatok irodán felvehettük az órákat (2 hetes csúszásban voltunk a félévkezdéshez képest), elmondták nekünk hányat kell felvennünk, melyek a kimondottan ERASMUS diákoknak szóló tárgyak, mi mennyi kreditet ér. Heti egy alkalommal négy órányi francia nyelvi kurzusunk is volt. A „Közigazgatási jog” című tárgy felvételét tudom ajánlani a jövőben kiutazóknak, ha még Mme Massanet tartja.

A francia emberekkel kapcsolatos egyetlen negatív tapasztalatunk sajnos pont a kinti erasmus-koordinátor kapcsán ért.

Előszeretettel hivatkozott határidőkre és szabályokra, de őt elég nehéz volt munkaidejében megtalálni és egyáltalán nem bizonyult segítőkésznek. A többi ERASMUS diáktól sok

panaszt hallottunk rá, nem csak ránk tett rossz benyomást. A félév vége során azt hallottuk egyik tanárunktól, hogy az egyetemen nincsenek megelégedve vele, és megválnak tőle a tanév végeztével. Remélhetőleg e téren javulást eredményeztek a változtatások.

Kint nem volt tutor-rendszer, sőt sajnos semmilyen tájékoztató vagy orientációs program, ha valamilyen csapatépítő jellegű ERASMUS-os programot szeretünk volna, azt is nekünk kellett megszervezni egymás közt.

Kevésnek érzem magam ahhoz, hogy Párizsról újat írjak. Minden legenda igaz! Fantasztikus város, hihetetlen légkörrel, elképesztően színes kulturális élettel, tele programokkal, látnivalókkal, emberekkel a világ minden tájáról. És most már értem, mit jelent az, hogy élhető város. Írhatnék erről oldalakat, de nem érdemes, mindenkinek látnia kell, különben nem érti!

Párizs a világ egyik legdrágább városa, ezzel mindenkinek számolnia kell, ha kimegy, az ösztöndíj jó, ha a szállásra elég. Meghökkenően drága a bérlet a tömegközlekedésre, bár cserébe egy olyan hálózatot használhatunk, amit bármelyik metropolisz megirigyelhet. Budapestiként eleinte nehéz eligazodni a rengeteg metró, RER és busz vonalon, de ha megszoktuk, akkor remekül ki tudjuk használni. Fontos megemlíteni, hogy a diákkedvezményre jogosító igazolványt csak a tanév elején, ősszel lehet kiváltani (?!), amivel körülbelül 40% kedvezményt kaphat(na) az ember.

A francia emberekkel kapcsolatban rengetek sztereotípiát hallhatók, nekünk gyakorlatilag csak jó élményünk volt és pozitívan kellett csalódnunk. Az emberek kedvesek, segítőkészek és a közhiedelemmel ellentétben hajlandóak megszólalni más nyelven, például angolul, sőt ők kezdeményezik, ha látják, hogy valakinek az kényelmesebb.

Mai fejjel néhány dolgot másképp csinálnék. először is két félévre mennék, nem csak egyre, ez általában érvényes bármely országba/városba, de Párizsra fokozottan.

Igyekeznek a félév megkezdésére kimenni, vagy ha lehetséges, még korábban, erre most a vizsgák miatt nem volt lehetőségem, így kicsit körülményesebb volt összeismerkedni a többi külföldi diákkal és kapkodnunk kellett az ügyintézésrel.

Mindezzel együtt életem egyik legnagyobb élményében volt részem, ami nagyon komoly hatással volt rám. Mindenkinek csak ajánlani tudom az ERASMUS programban való részvételt, és különösen, hogy Párizst - így vagy úgy - látogassa meg legalább egyszer az életében.